

власт. Тя определя реда вътре в къщи, но по такъв начин, че начело да е мъжът. Тя възпитава децата, отговорна е за опазването на момичетата до времето на тяхното омъжване. Жената трябва да внимава и да не се противопоставя на мъжа си пред децата. Ако той се скара на детето, тя не трябва да опонира. Така се запазва достойнството на бащата пред децата. Дори и след като почине, жената трябва да продължи да поддържа авторитета и пази престижа на мъжа си пред семейството и общността. При пораснали деца, заслужила уважение и имаща положителна репутация

в групата, тя вече има тежест. Чрез синовете си придобива и кръвна връзка със семейството на мъжа си.

Уважението на жената към мъжа се изразява най-вече в опазване на мъжкия авторитет не само в дома, а и пред джинса, групата, общостта. Едно от големите прегрешение на жената е, ако тя отиде в кръчмата да го търси и му се скара. Самата поява в това мъжко пространство показва незачитане на достойнството му. „Ако си седиш с приятели и жена ти дойде на масата и те дърпа да си ходиш или ти заговори нещо, после в къщи ще има бой. Тя не те уважава, излага те пред приятелите ти. Като я набиеш, следващия път, като минава край тебе, ще си извъръща главата на другата страна!“ (м., кв. Столипиново, Пловдив) (цит. по Карамихова 2003: 83).

Циганската/ ромската ценностна система изисква от жената стриктно да изпълнява своите задължения, като едно от най-важните е да задоволява мъжа си. „Любовта на един мъж – това са ласките. Жената трябва да е мила с него, да знае как да си върти мъжа“ (ж., 50 г., София) (цит. по Петрова, Антонова, Пенчева 2004: 169). Тя не трябва да му отказва сексуален контакт, а от своя страна той винаги налага своето желание. Според традиционните норми това е един от начините за доказване на мъжествеността, в същото време дава респект и вдига самочувствието на мъжа. „Мъжете когато не щеш да легнеш с него, не щеш да се събереш с него та бий...“. „Жената не трябва да отказва на